

RIDAS 2016

Kraftföretagens riktlinjer för dammsäkerhet, kapitel 1-3

Förord

Dammsäkerhetsarbetet utvecklas kontinuerligt liksom arbetet med att utveckla branschens riktlinjer och vägledningar för dammsäkerhet. För Energiföretagen Sverige är dammsäkerhetsfrågor mycket viktiga. Med sin verksamhet inom området vill Energiföretagen Sverige verka för en god dammsäkerhet i alla medlemsföretag.

Kraftföretagens riktlinjer för dammsäkerhet – RIDAS – utkom första gången 1997. Bakgrunden var bland annat behov av att ytterligare utveckla de rekommendationer och vägledningar som fanns inom dammsäkerhetsområdet till gemensamma och mer heltäckande riktlinjer. Under 2002 kom en reviderad utgåva, RIDAS 2002, och därefter har reviderade utgåvor utgivits 2008 och 2012. RIDAS har också kommit att användas utanför medlemsföretagen.

Under 2015-2016 har delar av RIDAS reviderats bland annat med anledning av att särskilda regler om dammsäkerhet införts i Miljöbalken. Det är kapitel 1,2 och 3 som omarbetats i denna utgåva, benämnd RIDAS 2016. Denna utgåva har inriktats på att revidera skrivningar och hänvisningar utgående från förändrad och tillkommande lagstiftning inom dammsäkerhetsområdet.

Under 2016 kommer revideringen av övriga kapitel att fortsätta.

Styrelsen för Energiföretagen Sverige har beslutat att anta dessa riktlinjer för tillämpning av berörda företag med start under 2016.

Energiföretagen Sverige i juni 2016

Pernilla Winnhed
Verkställande direktör

Läsanvisning

Under 2015-2016 har delar av RIDAS 2012 reviderats bland annat med anledning av att särskilda regler om dammsäkerhet införts i Miljöbalken. Det är kapitel 1, 2 och 3 som omarbetats i denna utgåva, benämnd RIDAS 2016. Under 2016 fortsätter arbetet med att revidera övriga kapitel i RIDAS med tillhörande tillämpningsvägledningar.

Denna utgåva har framförallt inriktats på att revidera skrivningar och hänvisningar utgående från förändrad och tillkommande lagstiftning inom dammsäkerhetsområdet. Lagstiftningen kommer att kompletteras med ytterligare föreskrifter och vägledningar varför RIDAS kommer att genomgå fler revideringar de närmsta åren.

De reviderade kapitlen är

1. Inledning
2. Dammsäkerhetspolicy, principer och säkerhetsledning
3. Klassificering av dammar och dammanläggningar

Under en övergångstid, beroende på när beslut fattas om berörda dammars dammsäkerhetsklass i enlighet med lagstiftningen, kommer konsekvensklasser att kvarstå i enlighet med RIDAS 2012.

Intill dess att samtliga kapitel i RIDAS är reviderade avseende dammsäkerhetsklass A, B och C, hanteras dessa som konsekvensklass 1+, 1 och 2. På motsvarande sätt hanteras RIDAS klass D och E som konsekvensklass 3.

Samtliga dammar som ägs av ett medlemsföretag klassificeras med avseende på de konsekvenser som kan uppkomma i händelse av ett dammbrott. För medlemsföretag gäller alltså att samtliga dammar klassificeras.

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Tillämpning	5
1.3 Dammsäkerhet	5
1.4 Dammägarens ansvar	6
1.5 Myndigheters ansvar och roller	7
2. Dammsäkerhetspolicy, principer & säkerhetsledning	8
2.1. Dammsäkerhetspolicy	8
2.2. Säkerhetsledning	9
3. Klassificering av dammar och dammanläggningar	11
3.1. Inledning	11
3.2. Klassificering enligt miljöbalken och RIDAS	11
3.2.1. Dammsäkerhetsklasser	13
3.2.2. Konsekvensutredning	15
3.2.3 Övergång från RIDAS 2012 till RIDAS 2016	15
3.3 Klassificering avseende dimensionerande flöde	16
3.4 Klassificering/beslut för särskilda beredskapskrav med mera	17
3.5 Klassificering/beslut för särskilda skyddskrav	17

1. Inledning

1.1 Bakgrund

För Energiföretagen Sverige och dess medlemmar är dammsäkerhetsfrågor mycket viktiga. Med sin verksamhet inom området vill Energiföretagen Sverige verka för en god dammsäkerhet i samtliga medlemsföretag. Dessa riktlinjer ska utgöra grund för enhetliga bedömningar och erforderligt dammsäkerhetsarbete avseende dimensionering, drift, underhåll och beredskap, samt kunna vara ett stöd för myndigheterna i sitt arbete.

Vattenkraftverksamheter styrs av olika lagar, förordningar, föreskrifter och riktlinjer. Samhällets förväntningar och allmänhetens acceptans påverkar hur vattenkraftverksamhet bedrivs. Det är av största vikt att säkerhet prioriteras.

Dammsäkerhetsarbetet utvecklas över tid med beaktande av relevant forskning och utveckling. Den första utgåvan av Kraftföretagens riktlinjer för dammsäkerhet, RIDAS, utkom 1997. Därefter har RIDAS reviderats 2002, 2008 och 2012. Under 2015 har delar av RIDAS reviderats bland annat med anledning av att särskilda regler om dammsäkerhet införts i Miljöbalken. Det är kapitel 1, 2 och 3 som omarbetats i denna utgåva, benämnd RIDAS 2016. Under 2016 kommer revideringen av övriga kapitel att fortsätta.

1.2 Tillämpning

Styrelsen för Energiföretagen Sverige har beslutat att anta dessa reviderade riktlinjer för tillämpning av berörda medlemsföretag med start under 2016.

Denna utgåva har inriktats på att revidera skrivningar och hänvisningar utgående från förändrad och tillkommande lagstiftning inom dammsäkerhetsområdet. Lagstiftningen kommer att kompletteras med ytterligare föreskrifter och vägledningar varför RIDAS kommer att genomgå fler revideringar inom de närmaste åren.

Under en övergångstid, beroende på när beslut fattas om berörda dammars dammsäkerhetsklass i enlighet med lagstiftningen, kommer konsekvensklasser att kvarstå i enlighet med RIDAS 2012.

Riktlinjerna tillämpas i respektive medlemsföretags dammsäkerhetsarbete. Tillämpningen av riktlinjerna förutsätts leda till en utveckling mot ökad dammsäkerhet. Andra metoder och tekniska lösningar än de som idag ingår i RIDAS kan tillämpas under förutsättning att motsvarande dammsäkerhet uppnås.

Till RIDAS kapitel 3, 4, 5, 6, 7 och 8 finns tillämpningsvägledningar kopplade. Vägledningarnas syfte är att förtydliga riktlinjerna och beskriva hur de kan uppfyllas. I det följande benämns huvuddokumentet och tillämpningsvägledningarna tillsammans för RIDAS.

1.3 Dammsäkerhet

Dammsäkerhet innefattar komplexa frågeställningar. Inriktningen i dammsäkerhetsarbetet är att både reducera sannolikheten för dammhaveri och konsekvenserna därav.

En damms säkerhet är beroende av den samlade funktionen av de tekniska delsystem, den organisation och de människor som svarar för handhavandet av dessa system.

Förutsättningarna för god dammsäkerhet är att dimensionera och bygga anläggningarna med lämpliga säkerhetsmarginaler, driva och underhålla dessa på ett säkert sätt samt hålla en beredskap för att kunna hantera uppkomna situationer. Genom att beakta samspelet mellan människa, teknik och organisation (MTO-perspektivet) skapas goda förutsättningar för dammens säkra funktion.

Riktlinjerna omfattar alla medlemsföretags dammar. En klassificering av dammarna med avseende på konsekvenser i händelse av dammhaveri utgör grunden för tillämpningen av RIDAS.

1.4 Dammägarens ansvar

Den som äger en damm är enligt Miljöbalken skyldig att underhålla denna så att det inte uppkommer skada på allmänna eller enskilda intressen genom ändring i vattenförhållandena. Dammägaren har strikt ansvar i enlighet med lagstiftning ¹.

Verksamheten bedrivs på ett sådant sätt att anläggningens aktuella dammsäkerhetsstatus är känd och dokumenterad, uppfyller lagar och förordningar samt står i samklang med alla för verksamheten grundläggande begrepp. Detta innebär bland annat att den som är underhållsskyldig för en dammbyggnad (i normalfallet dammägaren) ska utarbeta och följa rutiner för egenkontroll ².

Vidare ska dammägaren känna till de konsekvenser som kan bli följden av felfunktioner. Skulle ett dammhaveri inträffa, är dammägaren strikt ansvarig för konsekvenserna därav. Detta innebär att ersättningsskyldighet normalt föreligger oberoende av vållande.

Dammägaren svarar för att alla dammsäkerhetsrelaterade insatser genomförs av kompetent personal.

Dammägaren har i enlighet med gällande lagstiftning och regelverk, rapporteringsskyldighet till tillsynsmyndigheter och kommuner enligt miljöbalken samt lagen om skydd mot olyckor (LSO) ^{3, 4}.

Dammägarna genom Energiföretagen Sverige tillsammans med SveMin och Svenska kraftnät är ansvariga för riktlinjer avseende bestämning av dimensionerande flöden för dammanläggningar ⁵. Energiföretagen Sverige, SveMin, Svenska Kraftnät och SMHI samverkar i uppföljningen och fortsatt utveckling av flödesdimensionering för dammar med hänsyn till hydrologiska förutsättningar.

¹ Miljöbalken (SFS 1998:808)

² Förordning om egenkontroll (1998:901)

³ Lagen om skydd mot olyckor(2003:778)

⁴ Förordning om skydd mot olyckor(2003:789)

⁵ Riktlinjer för bestämning av dimensionerande flöden för dammanläggningar. Utgåva 2015

1.5 Myndigheters ansvar och roller

Tillsynsmyndigheten ska i nödvändig utsträckning kontrollera efterlevnad av Miljöbalken, förordningar, föreskrifter, vattendomar/miljödomar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken. Tillsynsmyndigheten ska dessutom, genom rådgivning, information och liknande verksamhet, skapa förutsättningar för att Miljöbalken ska kunna uppfyllas.

Länsstyrelsen är tillsynsmyndighet för vattenverksamheter och vattenanläggningar vari dammsäkerheten ingår. Länsstyrelsen är också tillsynsansvarig för den kommunala räddningstjänsten och kan i vissa situationer även utse räddningsledare och överta ansvaret för räddningstjänst. Länsstyrelsen ansvarar också för samordning av beredskapsplanering och krishantering.

Svenska kraftnät är tillsynsvägladande myndighet, har föreskriftsrätt och har en dammsäkerhetsfrämjande roll. Svenska kraftnät stöder länsstyrelsernas arbete bland annat genom utveckling av rutiner för tillsyn, vägledning, uppföljning och rapportering av dammsäkerheten. Till stöd för sin verksamhet inom dammsäkerhet har Svenska kraftnät ett råd, Dammsäkerhetsrådet.

Kommunerna ansvarar för planering och utövande av räddningstjänst till exempel i samband med höga flöden och översvämningar som kan orsakas av riklig nederbörd eller dammhaveri. Inträffar en översvämning eller ett dammhaveri ska räddningstjänsten svara för att skador på människor, egendom och miljö förhindras eller begränsas. Kommunerna gör tillsyn i enlighet med LSO.

Myndigheten för samhällskydd och beredskap (MSB) har det centrala tillsynsansvaret enligt lagen om skydd mot olyckor och ska ge råd, stöd och vägledning till alla berörda aktörer inom lagstiftningen.

SMHI ansvarar för meteorologisk och hydrologisk prognos- och varningstjänst samt är i vissa fall kontrollant för övervakning av vattenhushållningsbestämmelser som fastställts i vattendomar/miljödomar.

2. Dammsäkerhetspolicy, principer och säkerhetsledning

Vattenkraftverksamhet innebär risker för individ och samhälle och det är därför rimligt att samhället och dess medborgare ställer krav på hur verksamheten sköts och hur ansvarsfrågor hanteras.

En utgångspunkt för arbetet med dammsäkerhet är att det bedrivs på ett ansvarsfullt sätt och i god samverkan med myndigheter och andra intressenter.

2.1. Dammsäkerhetspolicy

Den policy som ligger till grund för riktlinjerna i detta dokument är:

Medlemsföretagens dammsäkerhetsarbete är inriktat på att så långt rimligt **skydda människors liv och hälsa samt samhället mot svår påfrestning**, men beaktar även andra skyddsbehov.

Dammsäkerheten hålls på god internationell nivå.

Detta innebär att följande principer vägleder i arbetet:

- Sannolikheten för dammhaveri hålls på lägsta rimliga nivå,
- konsekvensernas omfattning i händelse av ett dammhaveri styr de krav som ställs avseende dammsäkerhet,
- konsekvenserna i händelse av dammhaveri reduceras genom god planering,
- dammsäkerhetsarbetet kännetecknas av fortlöpande förbättring och bedrivs med ett långsiktigt perspektiv.

Arbetet med dammsäkerhet styrs och planeras utifrån analys av riskerna i verksamheten och utvärdering av säkerheten baserat på kunskap om och analys av dammanläggningarnas status och konsekvensernas omfattning i händelse av dammhaveri.

2.2. Säkerhetsledning

I allmänna termer handlar säkerhetsledning om hur en organisation leder sitt säkerhetsarbete och innefattar fler säkerhetsområden än dammsäkerhet. Sådana säkerhetsområden kan påverka eller anknyta till dammsäkerheten, vilket kan omfatta frågor om skydd av anläggningar, allmänheten, medarbetare, IT-system och dokument, vattenhantering, brand, elsäkerhet och arbetsmiljö.

För en del medlemsföretag kan det vara lämpligt att hantera alla dessa frågor samlat i sitt säkerhetsledningssystem, även om RIDAS och miljöbalken med sin förordning har fokus på dammsäkerheten.

RIDAS innehåller huvuddelen av de krav som finns i förordningen om dammsäkerhet. För en dammägare med dammar som faller utanför miljöbalkens dammsäkerhetsklasser behöver inte förordningens krav uppfyllas.

Ett medlemsföretag med dammar i en dammsäkerhetsklass enligt miljöbalken upprättar och arbetar efter ett säkerhetsledningssystem, vilket ska beskrivas i ett dokument.

Miljöbalken ⁶ och förordningen om dammsäkerhet ⁷ innehåller de grundläggande reglerna om detta.

Enligt förordningen ska beskrivningen av säkerhetsledningssystemet omfatta de metoder, rutiner och instruktioner som behöver fastställas och tillämpas i fråga om:

1. Organisation och definierade uppgifter, ansvarsområden och kompetenskrav för den personal som deltar i arbetet med dammsäkerhet,
 2. identifiering och bedömning av faror för allvarliga olyckor,
 3. drift, tillståndskontroll och underhåll,
 4. hantering av förändringar,
 5. planering för nödsituationer, och
 6. revision och översyn,
- samt innehålla en beskrivning av
7. de övergripande målen och handlingsprinciperna för verksamhetens arbete med säkerhet.

Kraven enligt ovan innebär att varje medlemsföretag behöver beskriva sina metoder, rutiner och instruktioner. Denna beskrivning styr vad, hur och vem som utför olika typer av arbetsuppgifter. Det innebär också att det arbete som utförs löpande behöver dokumenteras. Detta gör det möjligt att följa upp hur det beskrivna systemet faktiskt tillämpas och lägger grunden för en erfarenhetsåterföring och förbättring av systemet enligt punkt 6 ovan.

⁶ Miljöbalken (SFS 1998:808) kap. 26, 19a§

⁷ Förordning om dammsäkerhet (SFS 2014:214) 5§

3. Klassificering av dammar och dammanläggningar

3.1. Inledning

Dammar och dammanläggningar klassificeras med avseende på:

- Dammsäkerhetskraven enligt miljöbalken och branschens riktlinjer,
- krav på dimensionerande flöde enligt Riktlinjer för bestämning av dimensionerande flöden för dammanläggningar,
- särskilda beredskapskrav enligt lagen om skydd mot olyckor,
- särskilda skyddskrav enligt skyddslagen.

3.2. Klassificering enligt miljöbalken och RIDAS

Samtliga dammar som ägs av ett medlemsföretag klassificeras med avseende på de konsekvenser som kan uppkomma i händelse av dammhaveri.

Klassificeringen styr planering, dimensionering, tillståndskontroll, instrumentering, övervakning, myndighetsrapportering, tillsynsavgift, kompetenskraven för den som utför arbetsuppgifter avseende dammsäkerhet, samt ger underlag för beslut om farlig verksamhet enligt 3.4 och behov av skydd enligt 3.5.

Miljöbalken ⁸ och förordningen om dammsäkerhet ⁹, innehåller de grundläggande bestämmelserna för klassificering av dammar. Svenska kraftnäts föreskrifter ¹⁰ kompletterar dessa.

Sammanfattningsvis innebär detta att:

- Dammägaren/den underhållsskyldige ska redovisa en konsekvensutredning som beskriver vilka konsekvenser som kan uppkomma i händelse av dammhaveri, med förslag om dammsäkerhetsklass till länsstyrelsen, som beslutar om denna.
- Konsekvensutredningen ska ses över och vid behov aktualiseras i samband med helhetsbedömning av dammens säkerhet. Samma gäller vid bestående förändringar i omgivningen och vid tillståndspliktig reparation och ombyggnad om detta har avgörande betydelse för de samhällsliga konsekvenserna.

Om en dammanläggning består av flera dammar klassificeras de var för sig.

⁸ Miljöbalken (SFS 1998:808) kap. 11, 24-26 §§.

⁹ Förordning om dammsäkerhet (SFS 2014:214).

¹⁰ Svenska kraftnäts föreskrifter och allmänna råd om konsekvensutredning (SvKFS2014:1).

3.2.1. Dammsäkerhetsklasser

Dammar hänförs till dammsäkerhetsklass A, B, eller C, genom beslut av länsstyrelsen, eller till RIDAS-klass D eller E, genom beslut av medlemsföretaget.

Konsekvenser i händelse av dammhaveri ska enligt Miljöbalken ¹¹ beskrivas avseende:

1. Förlust av människoliv,
2. förstörelse av områden som är av riksintresse för kulturmiljövården,
3. störning i elförsörjningen,
4. förstörelse av infrastruktur,
5. förstörelse av eller störning i samhällsviktig verksamhet,
6. miljöskada,
7. ekonomisk skada.

Om risken (eg. sannolikheten) för förlust av människoliv är försumbar och övriga konsekvenser enligt punkt 2-7 ovan har liten betydelse från samhällelig synpunkt hänförs en damm till RIDAS-klass D eller E beroende på konsekvensernas omfattning enligt nedan.

Konsekvenserna som kan följa av ett dammhaveri prövas i fallande ordning från dammsäkerhetsklass A till RIDAS-klass E enligt nedan.

Dammsäkerhetsklass A

Mycket stor betydelse från samhällelig synpunkt, när ett haveri kan leda till:

- En nationell kris som drabbar många människor och stora delar av samhället samt hotar grundläggande värden och funktioner,
- risk för förlust av människoliv som inte är försumbar.

Dammsäkerhetsklass B

Stor betydelse från samhällelig synpunkt, när ett haveri kan leda till

- stora regionala och lokala konsekvenser eller störningar,
- risk för förlust av människoliv som inte är försumbar

¹¹ Miljöbalken (SFS 1998:808) kap. 11, 24 §.

Dammsäkerhetsklass C

Måttlig betydelse från samhällelig synpunkt, när ett haveri kan leda till:

- Betydande lokala konsekvenser och störningar, men när,
- risken för förlust av människoliv är försumbar.

RIDAS-klass D

Liten betydelse från samhällelig synpunkt men stor betydelse för medlemsföretaget, när ett haveri:

- Inte förväntas leda till betydande samhälleliga konsekvenser eller störningar, men
- kan leda till stor skada för medlemsföretaget eller enskilda intressen vad gäller egendom, ekonomi eller andra värden.

RIDAS-klass E

Liten betydelse från samhällelig synpunkt och liten betydelse för medlemsföretaget, när ett haveri:

- Inte förväntas leda till betydande samhälleliga konsekvenser eller störningar, och
- förväntas ha liten betydelse för medlemsföretaget eller enskilda intressen.

Dammar som inte tillhör dammsäkerhetsklass A, B eller C benämns enligt Svenska kraftnäts föreskrifter ¹² "U" (damm utan dammsäkerhetsklass).

RIDAS-klass D och E omfattar antingen "U" eller sådana dammar för vilka en konsekvensutredning inte behöver utföras, enligt Förordningen om dammsäkerhet ¹³. De senare är lägre än 5 meter och har en frisläppt volym vid dammhaveri som skulle understiga 100 000 kubikmeter.

¹² Svenska kraftnäts föreskrifter och allmänna råd om konsekvensutredning (SvKFS2014:1) 7§.

¹³ Förordningen om dammsäkerhet (SFS 2014:214) 3 §.

3.2.2. Konsekvensutredning

En utredning av de konsekvenser ett dammhaveri kan medföra ska ligga till grund för klassificeringen.

Konsekvensutredningen baseras på beräkningsmetoder och antaganden som är lämpade för ändamålet, till exempel vad som utvecklas inom ramen för den samordnade beredskapsplaneringen.

Det haveri som för en damm kan medföra störst konsekvenser från samhälls synpunkt ska ligga till grund för utredningen. Det är konsekvenser som uppkommer utöver ett flöde i sig som ska beaktas (merskadan).

Faktorer som påverkar konsekvenserna av ett dammhaveri är dammarnas läge och utformning, flödesscenario, dammhaveriets läge och utveckling, utflödet och älvdalens form, de områden som kan översvämmas och vad som kan skadas av översvämningen³.

3.2.3 Övergång från RIDAS 2012 till RIDAS 2016

Arbetet med att klassificera dammar enligt miljöbalken bedöms pågå några år framöver. Fram till dess att dammsäkerhetsklassen för en damm beslutats kommer den nuvarande konsekvensklassificeringen enligt RIDAS 2012 att kvarstå. Därefter blir systemet enhetligt enligt vad som beskrivits ovan.

I likhet med RIDAS utgår miljöbalken från att det är konsekvensernas omfattning i händelse av dammhaveri som är styrande för klassificeringen. Det antas att de nya dammsäkerhetsklasserna A, B och C i stort kommer att överensstämma med konsekvensklasserna 1+, 1 och 2 enligt RIDAS 2012¹⁴.

Intill dess att samtliga kapitel i RIDAS är uppdaterade avseende dammsäkerhetsklass A, B och C, hanteras dessa som konsekvensklass 1+, 1 och 2. På motsvarande sätt hanteras RIDAS klass D och E som konsekvensklass 3.

¹⁴ Regeringens proposition 2013/14:38 Dammsäkerhet, sid 47. 2013-11-14.

3.3 Klassificering avseende dimensionerande flöde

Samtliga dammanläggningar som ägs av ett medlemsföretag klassificeras med avseende på flödesdimensioneringsklass för krav avseende dimensionerande flöde.

I enlighet med "Riktlinjer för bestämning av dimensionerande flöden för dammanläggningar" ¹⁵, kapitel 4, indelas dammanläggningar i flödesdimensioneringsklasser för bestämning av dimensionerande flöden. Indelningen bygger på vilka konsekvenser ett dammhaveri skulle kunna medföra i samband med höga flöden. Tre klasser tillämpas;

Flödesdimensioneringsklass I

Dammanläggningar med sannolikhet för de allvarligaste konsekvenserna i händelse av dammhaveri vid höga flöden, och därmed de högsta kraven att kunna motstå och framsläppa flöden.

Flödesdimensioneringsklass II

Dammanläggningar med sannolikhet för begränsade konsekvenser på infrastruktur och egendom i händelse av dammhaveri vid höga flöden, och därmed med lägre krav att kunna motstå och framsläppa flöden.

Flödesdimensioneringsklass III

Dammanläggningar med försumbar sannolikhet för konsekvenser i händelse av dammhaveri vid höga flöden, och därmed utan definierade krav att kunna motstå och framsläppa flöden.

¹⁵ Riktlinjer för bestämning av dimensionerande flöden för dammanläggningar, Utgåva 2015, Svensk Energi, Svenska Kraftnät och SveMin.

3.4 Klassificering/beslut för särskilda beredskapskrav med mera

Länsstyrelsen beslutar om en anläggning utgör farlig verksamhet. Detta medför skyldigheter för dammägaren att analysera risker, underrätta myndigheter, samt i skäligen omfattning hålla beredskap och genomföra åtgärder för att hindra och begränsa skador.

Lagen om skydd mot olyckor ¹⁶ med den tillhörande förordningen ¹⁷ innehåller reglerna för farlig verksamhet. Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps allmänna råd om skyldigheter vid farlig verksamhet ¹⁸ ger ytterligare vägledning.

Länsstyrelsen beslutar efter samråd med kommunen vilka dammanläggningar som utgör farlig verksamhet, vilket innebär fara för att en olycka ska orsaka allvarliga skador på människor eller miljön.

3.5 Klassificering/beslut för särskilda skyddskrav

Länsstyrelsen beslutar om en anläggning utgör skyddsobjekt, vilket innebär att obehöriga inte har tillträde, med mera.

Skyddslagen och Skyddsförordningen innehåller regler om skyddsobjekt.

Efter medgivande av ägaren ¹⁹ beslutar länsstyrelsen om skyddsobjekt för anläggning för energiförsörjningen ²⁰.

Ett beslut om skyddsobjekt innebär tillträdesförbud för obehöriga som kan förenas med förbud mot att göra avbildningar (fotografera) med mera ²¹.

Ägaren till ett skyddsobjekt ansvarar för att objektet bevakas och tydligt skyltas. För bevakning får polisman eller skyddsvakt anlitas ²².

¹⁶ Lagen om skydd mot olyckor (SFS 2003:778) kap. 2.

¹⁷ Förordningen om skydd mot olyckor (SFS 2003:789) kap. 2

¹⁸ Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps allmänna råd om skyldigheter vid farlig verksamhet (MSBFS 2014:2)

¹⁹ Skyddslagen (SFS 2010:305) 19 § 2 st.

²⁰ Skyddsförordningen (SFS 2010:523) 3 §

²¹ Skyddslagen (SFS 2010:305) 7 §

²² Förordningen om dammsäkerhet (SFS 2014:214) 3 §.

